

Konwencja międzynarodowa dla ochrony ptaków.

(Dokończenie.)

§. 6.) Kompetentne Władze będą mogły wyjątkowo zezwolić właścicielom lub dzierżawcom winnic, ogrodów i zakładów jarzynowych, szkółek, pól obsianych lub obsadzonych, jak również ich dozorcóm, czasowego prawa strzelania do ptaków, których obecność jest szkodliwą i prawdziwe straty przynoszącą. Wszelako jednak zakazuje się prowadzenie handlu i sprzedaży ptaków zabitych w tych warunkach.

§. 7.) Wyjątki od postanowień tej umowy będą mogły być przyznane w interesie naukowym, lub w celu rozpowszechniania jakiego rodzaju, przez kompetentne Władze, stosownie do okoliczności i z zastrzeżeniem wszelkich ostrożności dla uniknięcia nadużyć.

Pozwolenia będą mogły być udzielane, pod tymi samymi warunkami ostrożności na chwytanie, sprzedaż i zatrzymywanie ptaków, przeznaczonych do trzymania w klatkach. Pozwolenia te mają być dawane przez Władze kompetentne,.

§. 8.) Zarządzenia niniejszej umowy nie mają zastosowania do ptactwa domowego, jak nie mniej do ptactwa do zwierzyny zaliczanego czyli łownego, które jako takie oznaczają ustawy krajowe. Wszędzie indziej niszczenie ptactwa łownego będzie dozwolone tylko za pomocą strzelby i w porach prawem oznaczonych.

Państwa umowę zawierające są proszone o zakazanie sprzedaży, dowozu i przewozu ptactwa do zwierzyny zaliczanego, którego polowanie jest zakazane na ich obszarach, przez czas trwania zakazu.

§. 9.) Każda ze stron umowę zawierających może poczynić wyjątki od zarządzeń niniejszej konwencji, a to:

1. dla ptaków, które ustawy krajowe pozwalają zabijać lub strzelać jako szkodliwe dla łowiectwa albo rybołówstwa.
2. dla ptaków, które ustawy krajowe uważają za szkodliwe dla miejscowego rolnictwa.

§. 10.) Wysokie Strony umowę zawierającą przedsięwzięcia stosowne kroki, aby ich ustawy odpowiadały zarządzeniom niniejszej konwencji w przeciągu lat trzech, poczynając od dnia podpisania umowy.

§. 11.) Wysokie Strony umowę zawierającą będą sobie komunikowały za pośrednictwem Rządu francuskiego prawa i postanowienia administracyjne, które były lub mogą być wydane w ich Państwach a dotyczą niniejszej konwencji.

§. 12.) Gdy tego okaże się potrzeba, Wysokie Strony umowę zawierającą wyślą swoich reprezentantów na międzynarodowe zgromadzenie, obowiązane do rozpatrzenia kwestyi, jakie powstać mogą przez wykonanie niniejszej konwencji i do proponowania zmian, których użyteczność wykazałyby doświadczenia.

§. 13.) Państwa, które nie brały udziału w obecnej konwencji, będą mogły na ich życzenie do niej przystąpić. To przystąpienie będzie notyfikowane drogą dyplomatyczną Rządowi Republiki francuskiej, a przez niego innym państwom podpisanym.

§. 14.) Niniejsza konwencja będzie wprowadzona w życie po upływie najwyżej jednego roku od dnia zatwierdzenia. Pozostanie ona w mocy nieskończenie pomiędzy wszystkimi podpisanymi państwami.

W razie, gdyby jedno z państw wypowiedziało konwencyę, to wypowiedzenie to będzie dotyczyło tylko tego państwa i tylko w rok po dniu, w którym wypowiedzenie było uskutecznione i zakomunikowane innym państwom, które należą do konwencji.

§. 15.) Niniejsza konwencja będzie ratyfikowana, a ratyfikacje będą wymionione w Paryżu w jak najkrótszym czasie.

§. 16.) Zarządzenie w drugim ustępie paragrafu 8. niniejszej umowy wymienione będzie mogło być wyjątkowo tylko nie zastosowane w prowincjach północnych Szwecyi, skutkiem warunków klimatycznych zupełnie odrębnych, w jakich się one znajdują.